

НАЦРТ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ЈАВНОЈ СВОЈИНИ

Члан 1.

У Закону о јавној својини („Службени гласник РС” бр. 72/11, 88/13, 105/14, 104/16 - др. закон, 108/16 и 113/17) у члану 10. после става 6. додају се нови ст. 7.-9, који гласе:

„Изузетно, од става 6. овог члана, културна добра могу бити у јавној својини аутономне покрајине односно јединице локалне самоуправе, уколико је то у функцији остваривање надлежности аутономних покрајина, односно јединица локалне самоуправе.

Културна добра у јавној својини Републике Србије могу бити дата на коришћење и управљање другом носиоцу права јавне својине, о чему одлуку доноси Влада на предлог Републичке дирекције за имовину Републике Србије (у даљем тексту: Дирекција).

Одредбе ст. 7. и 8. овог члана не односе се на непокретности у јавној својини које користе државни органи и организације, а намењене су извршавању њихових надлежности.”

Досадашњи став 7. постаје став 10.

Члан 2.

У члану 16. став 5. после речи: „мреже здравствених установа.” додаје се запета и речи: „осим у случајевима из члана 17. став 2. овог закона на основу одлуке Владе.”.

Члан 3.

У члану 17. додаје се став 2, који гласи:

„Изузетно, хипотека се може засновати на непокретним стварима које користе здравствене установе из Плана мреже здравствених установа на основу одлуке Владе.”

Члан 4.

У члану 21. после става 2. додаје се нови став 3, који гласи:

„Друштво капитала које је основано у складу са прописима о иновационој делатности, чији је оснивач или један од оснивача Република Србија, аутономна покрајина, јединица локалне самоуправе, односно установа из члана 18. став 6. овог закона, може по основу уговора закљученог са оснивачем, уз накнаду или без накнаде, користити непокретности у јавној својини које му нису уложене у капитал, а које су неопходне за обављање делатности ради које је основано, а може ту непокретност дати и у закуп.”

У досадашњем ставу 3. речи: „директор Републичке дирекције за имовину Републике Србије (у даљем тексту: Дирекција)” замењују се речима: „директор Дирекције”.

Досадашњи ст. 3. и 4. постају ст. 4. и 5.

Члан 5.

У члану 22. ст. 1.-4. мењају се и гласе:

„Носиоци права коришћења из члана 18. овог закона имају право да ствар држе и да је користе у складу са природом и наменом тих ствари, да је дају на коришћење другом носиоцу права коришћења или у закуп и да њоме управљају у складу са овим и другим законима.

Давање на коришћење или у закуп ствари у својини Републике Србије из става 1. овог члана, осим ствари које користи Народна банка Србије, врши се по претходно прибављеној сагласности Дирекције.

Акт из става 2. овог члана којим Дирекција даје сагласност на давање на коришћење мора садржати услове под којим се ствар даје на коришћење другом носиоцу права коришћења. Актом Дирекције из става 2. овог члана којим се даје начелна сагласност да се ствар да у закуп, опредељује се намена ствари за време трајања закупа, али не и будући купац и услови закупа. За промену намене ствари за време трајања закупа неопходна је нова сагласност Дирекције.

Уговор о давању на коришћење и уговор о закупу закључен без сагласности Дирекције из ст. 2. и 3. овог члана ништав је.”

У ставу 6. после речи: „код давања у закуп” додају се речи: „и на коришћење”.

Став 7. мења се и гласи:

„Влада може одлучити да се непокретност у јавној својини Републике Србије на којој постоји уписано право коришћења носиоца права коришћења из члана 18. овог закона, која није у функцији остваривања надлежности, односно делатности носиоца права коришћења на тој непокретности, ако се не користи дужи временски период, или се користи супротно закону, другом пропису или природи и намени непокретности, одузме од носиоца права коришћења.”

После става 9. додаје се нови став 10, који гласи:

„Влада може одлучити да се непокретност у јавној својини Републике Србије чији је корисник субјекат из члана 19. став 1. тачка 3) овог закона, а која није у функцији остваривања надлежности, односно делатности корисника на тој непокретности, ако се не користи дужи временски период, или се користи супротно закону, другом пропису или природи и намени непокретности, као и субјекат који не може бити корисник, односно носилац права коришћења по одредбама овог закона, одузме од тих корисника, ради давања непокретности на коришћење државним органима и организацијама, као и установама и јавним агенцијама чији је оснивач Република Србија.”

У досадашњем ставу 10. који постаје став 11. број: „9” замењује се бројем: „10”.

У досадашњем ставу 11. који постаје став 12. број: „10” замењује се бројем: „11”.

Досадашњи став 12. постаје став 13.

Члан 6.

У члану 23. став 2. број: „10” замењује се бројем: „11”.

Члан 7.

У члану 29. став 1. мења се и гласи:

„Непокретне ствари прибављају се у јавну својину и отуђују из јавне својине полазећи од тржишне вредности непокретности, коју је проценио порески или други надлежни орган или лиценцирани проценитељ, у поступку јавног надметања, односно прикупљањем писмених понуда, ако законом није другачије одређено.”

Став 3. мења се и гласи:

„Непокретне ствари се могу прибављати у јавну својину бестеретним правним послом (наслеђе, поклон или једнострана изјава воље), експропријацијом, у пореском, стечајном и другим поступцима регулисаним посебним законима.”

Члан 8.

После члана 31. додаје се члан 31а, који гласи:

„Члан 31а

Изузетно, у случају када се непокретност не отуђи из јавне својине у спроведеном поступку јавног оглашавања у складу са чланом 29. става 1. овог закона, почетна процењена вредност непокретности може се умањити на 80% од почетне процењене вредности утврђене на начин и под условима из члана 29. става 1. овог закона. У случају када се непокретност ни у поновљеном поступку јавног оглашавања са умањеном почетном вредношћу не отуђи из јавне својине, почетна процењена вредност непокретности по којој се иста отуђује, може се умањити на 60%, по којој цени ће се наставити са јавним оглашавањем.

Одлуку о умањењу вредности непокретности из става 1. овог члана доноси Влада, односно надлежни орган аутономне покрајине, односно јединице локалне самоуправе.

Одредбе овог члана примењују се и у поступку отуђења покретних ствари у јавној својини из члана 33. овог закона.”

Члан 9.

У члану 64. додаје се став 11, који гласи:

„Републички геодетски завод обезбеђује Дирекцији, на упит, приступ бази података из своје надлежности неопходних за вођење јединствене евиденције непокретности у јавној својини.”

Члан 10.

У члану 74. став 1. алинеја 2. после речи: „намењене” додају се речи: „за потребе државних органа, организација и јавних установа чији је оснивач Република Србија,”.

У ставу 1. алинеја 3. речи: „у трајању од 10 година” бришу се, а после речи: „и друге организације” додаје се запета и речи: „док постоји потреба за коришћењем, односно док се не обезбеди друга одговарајућа непокретност.”

У ставу 3. после речи: „истим условима” додаје се запета и речи: „као и да се изврши размена или пренесе право јавне својине на тој или другој непокретности, ако је то у интересу носилаца права јавне својине.”

Члан 11.

У члану 76. став 2. после речи: „овог закона” додаје се запета и речи: „с тим да ће захтев бити одбијен ако се исти односи на непокретност из члана 74. овог закона.”

Ст. 3. и 4. бришу се.

Члан 12.

У члану 77. став 2. после речи: „по службеној дужности,” додају се речи: „по сили закона”, док се речи: „уз задржавање постојећег уписа права коришћења, односно корисника” бришу.

Став 3. брише се.

Члан 13.

У члану 77а после речи: „јединице локалне самоуправе” додају се речи: „на некатегорисаним путевима и општинским путевима на којима је као корисник уписана јединица локалне самоуправе, односно њени органи и организације, као и”.

После става 1. додаје се став 2, који гласи:

„Након истека рокова за подношење захтева за упис права јавне својине прописаних овим законом, као и права својине јавних предузећа, друштава капитала и других корисника у складу са овим законом, надлежни орган за упис права на непокретностима дужан је да по службеној дужности, по сили закона, изврши упис права јавне својине Републике Србије и брисање уписа права коришћења, односно корисника на свим непокретностима за које није извршен упис својине нити је поднет захтев, а све у складу са овим законом.”

Члан 14.

У члану 82. став 2. мења се и гласи:

„Уз захтев за упис права својине из става 1. овог члана подноси се акт о сагласности надлежног органа оснивача и измена оснивачког акта.”

Члан 15.

Одредбе члана 7. овог закона примењују се и у поступцима отуђења ствари у јавној својини који су започети, а нису окончани продајом ствари до дана ступања на снагу овог закона, због неприхватања почетне процењене вредности.

Члан 16.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије.”